

Abstrakt: Promiskuitní chování samic je pozorováno u mnoha skupin obratlovců ovšem vysvětlení tohoto jevu včetně výhod, které z něj plynou samicím, zůstávají nejasné. Hypotézy, které by tento jev měly vysvětlovat, lze rozdělit na adaptivní a neadaptivní. Dle adaptivních hypotéz jsou samice promiskuitní, protože jim z kopulací s více samci plynou výhody, ať už přímé, které ovlivňují samici, její přežívání a zdroje, které má k dispozici, či nepřímé (genetické), které zvyšují fitness samice prostřednictvím kvalitnějších mláďat. Dle neadaptivních hypotéz samici z promiskuitního chování naopak žádné benefity neplynou a promiskuita je důsledkem samčích ofenzivních strategií k získávání paternit. Adaptivní hypotézy, zejména pak genetické výhody, jsou velmi diskutované a studie se ve svých závěrech částečně rozcházejí. Cílem práce je podat přehled přímých a nepřímých hypotéz a zhodnotit jejich validitu u druhů napříč hlavními skupinami obratlovců.

Klíčová slova: Promiskuita, sexuální konflikt, kompetice spermií, dobré geny, komplementární geny, mimopárová mláďata, adaptivní hypotéza, přímé výhody, nepřímé výhody